

Paasboodschap 2024

Zangeres Ann Christy (1945-1984) blijft verbonden met enkele tijdeloze liedjes. Ze bracht rake teksten en mooie melodieën. Ze was -volgens sommigen- gezegend met 'de mooiste stem van België'. Ze overleed op 38-jarige leeftijd -veel te vroeg- aan kanker. Op het Eurovisiesongfestival van 1975 vertegenwoordigde ze ons land in Stockholm met 'Gelukkig zijn'. Moeiteloos neuriën we mee met: *'Dat heet dan gelukkig zijn, een deur die plots opengaat; dat heet dan gelukkig zijn, waardoor je weer hopen gaat; dat maakt je blij, maakt je blij, maakt je blij'*. Ik hoorde het onlangs opnieuw op de radio, en dacht: dat zou nu eens een mooi paaslied kunnen zijn!

'Dat maakt je blij?' Het barst uit haar stem. Er gaat energie en overtuiging van uit. Het mag overslaan op al wie meedoet. En drie keer na elkaar: dat is een heilig getal! Het lijkt zo op de *halleluias!* die wij in de paastijd zingen. Meestal ook drie keer na elkaar. Als een vreugdewoord dat vraagt om herhaling, kracht en overtuiging. Als een uitroep die verbinding maakt. Je kan het niet al mompelend of meesmuilend zingen. Tegelijk betekent *halleluia!* nog iets meer dan 'het maakt me blij'. Je kijkt omhoog. Je zingt je vreugde uit voor God. Je dankt Hem voor de vreugde die je overkomt. Een vreugde waarin God zelf de hand heeft.

Wat is gelukkig zijn? Het is als *'een deur die plots open gaat'*. Meer heeft een mens niet nodig om weer gelukkig te zijn. Dat er onvoorzien beweging komt in een gesloten deur. Had ikzelf die deur gesloten? Had een ander die deur gesloten? Het doet er niet toe. Als iemand die deur maar opnieuw open maakt. Van buitenaf. Van waar ik niet bij kan. Nog geen openstaande poort, geen breed portaal. Maar wel een begin van ontmoeting en samenzijn. Pasen begint met het verhaal van de vrouwen die naar het graf van Jezus gaan en zien dat de steen is weggerold. Het graf staat open! Iemand heeft het slot geforceerd, voor altijd. Jezus is vrij. Geen gesloten deur kan hem nog tegenhouden om bij ons te komen en met ons samen te zijn. Dat maakt ons blij! God-zij-dank. *Halleluia!*

En ja, dan kunnen we weer hopen. Een opengaande deur is nog geen nieuw huis. Een wenskaartje is nog geen ontmoeting. Een beginnend gesprek is nog geen volledige verzoening. Een wapenstilstand is nog geen vrede. Een hulppakket is nog geen rechtvaardige behandeling. Een lied is nog geen complete symfonie. Een instrument nog geen orkest. Een compagnon is nog geen vriend. Een vriend nog geen geliefde. Een geliefde nog geen levenspartner. En toch: wat niet begint als een kier, kan niet eindigen als een open deur. Elk klein begin draagt een belofte van voltooiing in zich. Je weet maar nooit. Zoals op paasmorgen. Het lege graf en de eerste ontmoetingen met de verrezen Heer waren nog maar het begin. Amper te merken en toch veelbelovend. Dat maakt ons blij! God-zij-dank. *Halleluia!*

Kan je in deze tijd wel gelukkig zijn? Mag je in deze tijd wel gelukkig zijn? Het is geen retorische vraag. Wie rond zich kijkt, ziet meer reden tot wanhoop dan tot hoop. Goede Vrijdag en Pasen zijn dan ook twee verschillende dagen. Goede Vrijdag gaat over het onverdiende lijden, dat als een veelkoppig monster door de wereld trekt. Ongrijpbaar en overheersend. Je hoeft maar rond te kijken om het te zien. Pasen gaat over iets veel kleiner, niet groter dan een deur die weer opengaat. Een nieuw begin van leven. Een nieuw begin van ontmoeting en samenzijn. Niet toevallig is het sacrament van de paasnacht het doopsel. Als de wedergeboorte van een nieuwe mens. Pasen vraagt meer geloof dan Goede Vrijdag. Daarom straalt Pasen ook meer hoop uit dan Goede Vrijdag. Dat we mogen geloven in de opstanding van Jezus: dat maakt ons blij! God-zij-dank. *Halleluia!*

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen

